

ה"ת 15075/12/22 - מישל אדרי שמעון עטר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 15075-12-22 אדר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת אפרת רבהון
מבקשים	מישל אדרי שמעון עטר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - **הפקודה**).

רקע והשתלשלות הדברים

1. המבקשים הם בעלים בשותפות בעסק ששמו "פון פיקס phonfix" בכתובת העמל 10 נוף הגליל אשר פועל תחת ע.מ. 558270294.

2. ביום 30.11.22 נערך חיפוש בבית עסק בשם "פיקס פון" בנוף הגליל (להלן - **העסק** או **פיקס פון**). במהלך החיפוש תפסה המשיבה את הפריטים הבאים:

א. 275 אצניות אלחוטיות- עליהם מופיע סימון FP

ב. 83 מטעמים ללא שם מותג

ג. 52 מטענים + כבל טעינה ללא שם מותג

3. לטענת המבקשים, המשיבה הגיעה ל"פיקס פון" עם נציג חברה עסקית ועם צו חיפוש חתום על שם אדרי מרדכי ת.ז. 032433849. אדרי מרדכי היה הבעלים של חברת פיקס פון בע"מ ח.פ. 51581188 (להלן - **החברה**). החברה אינה פעילה כבר 4 שנים לערך, והעסק היום הוא בבעלות המבקשים המפעילים אותו.

4. לטענת המבקשים, המוצרים שתפסה המשיבה יובאו בצורה לגיטימית, עברו בדיקת מכס ונמצאו תקינים, ואינם

עמוד 1

מפרים זכויות יוצרים. על גבי חלק מהם מופיע הלוגו הפרטי של העסק FP ולא נעשה כל שימוש בלוגו המפר זכויות יוצרים.

5. ביום 07.12.22 הוגשה הבקשה להשבת התפוסים. על פי ההחלטה שניתנה באותו יום, היה על המשיבה להגיש תגובתה לבקשה בתוך 14 ימים מיום קבלת הצו וההחלטה.

6. ביום 8.12.22 הגישה המשיבה תגובה בכתב יד על גבי הבקשה נכתב (ע"י רפ"ק גבאי דורון): "התיק בחקירה. טרם התקבלה חוות דעת מהחברה שמדובר במוצרים מזויפים מתנגדים להחזרת התפוס"

7. בהחלטה מיום 13.12.22 נקבעה הבקשה לדיון במעמד הצדדים ביום 03.01.23. כן נקבע שעל המשיבה להודיע עד ליום 01.01.23 האם התקבלה חוות דעת בעניין המוצרים, ולחלופין - מתי היא אמורה להתקבל. ביום 02.01.23 ניתנה החלטה נוספת שהורתה למשיבה להביא עמה לדיון תיק חקירה קודם, שהתנהל לטענת המבקשים נגד אותו מרדכי אדרי בעניין דומה.

8. המשיבה לא טרחה להגיש תגובתה לבקשה כפי שנקבע בהחלטה מיום 13.12.22, אף לא התייצבה למועד שנקבע לדיון בבקשה ביום 03.01.23 במעמד הצדדים.

9. לאחר שמעיון בתיק האלקטרוני עלה כי המשיבה לכאורה לא צפתה בהחלטות, נערך בירור עם מזכירות בית המשפט שמסרה, כי ההחלטות הועברו למשיבה בפקס, וכן בהודעת וואטסאפ שאושרה על ידי נציג המשיבה. מעיון בתיק החקירה עולה כי ההחלטות אכן התקבלו אצל המשיבה בסמוך לאחר שניתנו.

10. בהעדר התייצבות המשיבה, על אף שזומנה כדיון, הורתי על השבת התפוסים לידי המבקשים בתוך 48 שעות מיום קבלת ההחלטה.

11. ביום 09.01.23 הגישה המשיבה בקשה לקיים דיון במעמד הצדדים, בטענה כי היא לא התייצבה לדיון הקודם בטעות, ולנוכח חוות דעת שלטענתה התקבלה לאחרונה, ואשר לפיה המוצרים התפוסים הם מזויפים, ולכן ההחלטה שהורתה על השבתם "שנויה במחלוקת".

12. המשיבה, תוך שהיא עושה, שוב, דין לעצמה ותוך הפרת החלטה שיפוטית שניתנה בעניין זה, לא השיבה את התפוסים לידי המבקשים עד למועד הדיון שנקבע ליום 15.01.23, כן לא הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה שהורתה על השבתם לידי המבקשים.

בהקשר זה, וכפי שהוער גם בדיון לנציג המשיבה, התנהלות המשיבה בהליך הייתה לקויה ואין לקבל אותה. אין להלום התנהלות של המדינה מול בית המשפט, תוך הפרה סדרתית של החלטות שיפוטיות, או קיומן באופן חלקי בלבד, שאינו

מאפשר לבית המשפט להיערך כיאות לדיון, וגורם לסרבול והארכה של ההליך שלא לצורך.

תמצית טענות הצדדים

13. בדיון חזרו המבקשים על טענותיהם בדבר הפגמים שנפלו בצו. בין היתר, בכך שהופנה כלפי אותו מרדכי אדרי ולא כלפי המבקשים, ואשר התיר חיפוש ברחוב המתכת בנוף הגליל, אך בוצע בפועל במקום העסק שלהם ברחוב העמל 10 בנוף הגליל.

14. עוד נטען, כי המשיבה לא נעתרה לבקשתם להציג להם את חוות הדעת הקובעת כי המוצרים מזויפים ולא הוצגה להם גם הבקשה למתן צו החיפוש.

15. לעמדת המבקשים, תפיסת התפוסים נעשתה שלא כדין, ולכן החזקתם על ידי המשטרה אינה חוקית ויש להורות על השבתם. המבקשים התחייבו שלא יעשו שימוש בתפוסים אם יושבו לידם, עד למתן החלטה אחרת.

16. לטענת המשיבה, הצו ניתן כנגד בית העסק "פיקס פון" שבו בוצע החיפוש ונתפסו הפריטים. נטען כי מרדכי אדרי, שכנגדו הוצא הצו הוא שותף לעסק, ובעבר נתפסו בחנות זו מוצרים מזויפים ועלה החשד שמוחזקים בה גם כעת. לנוכח חוות דעת שהתקבלה לאחרונה שלפיה מדובר במוצרים מפרים, אין מקום להשבת התפוסים בשלב זה. לא ניתן להעביר למבקשים בשלב זה את חוות הדעת שהיא חומר חקירה, לפני שתסתיים החקירה בתיק. המבקשים יוכלו לקבל את חוות הדעת לאחר השגת כתב אישום ככל שיוגש. נאמר כי בכוונת היחידה להעביר את התיק לפרקליטות בתוך 7 ימים, לקבלת החלטה בדבר המשך ההליכים, וככל שנפל פגם בצו החיפוש, נכון שדבר יבחן במסגרת ההליך ולא במסגרת הליך זה, ומכל מקום, כך נטען, למשטרה סמכות להיכנס לבית עסק לפי חוק רישוי עסקים ולתפוס מוצרים שנחזים שמזויפים ושבוצעה בהם עבירה פלילית.

17. במהלך הדיון הוצג לעיוני תיק החקירה (פל"א 473174/22).

דיון והכרעה

18. הסוגיה של תפיסת חפצים והחזקתם בידי המשטרה מוסדרת בפרק הרביעי לפקודה.

הסמכות לתפיסת חפץ על ידי שוטר מוסדרת בסעיף 32 (א) לפקודה הקובע לאמור:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

סעיף 34 לפקודה מסדיר את סמכותו של בית המשפט להורות, לבקשת שוטר או אדם, מה יעשה בנכס שנתפס, וכלשון הסעיף:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על יד קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך ככל או לענין מסויים (להלן- שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט-הכל בתנאים שייקבעו בצו".

19. על פי הפסיקה, קיימות שלוש תכליות עיקריות המצדיקות תפיסת חפץ והמשך החזקת תפוס בידי המשטרה: תפיסה למטרת חילוט, תפיסת חפץ לצורך הצגתו כראיה במשפט, ותפיסת חפץ למניעת ביצוע עבירות (בש"פ 8353/09 **פליקס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.11.09) (להלן - **עניין פליקס**)).

20. על מנת שתקום סמכות לתפוס חפץ, נדרש כי לשוטר יש יסוד סביר להניח שישנו קשר כלשהו בין החפץ לבין עבירה שנעברה או עתידה להיעבר, כאשר החוק מדבר על חמש חלופות: באותו חפץ נעברה עבירה; באותו חפץ עומדים לעבור עבירה; החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה; החפץ שימש אמצעי לביצוע העבירה ((בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.3.06) (להלן - **עניין לרגו**)). עוד נקבע, כי סמכותו של השוטר לתפוס חפץ אינה תלויה בקיומו של צו שיפוטי בעניין ושיקול הדעת נתון לשוטר (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד (2) 474 (2000) (להלן- **עניין עובדיה**)).

21. המשטרה רשאית להחזיק את החפץ התפוס ברשותה לתקופת זמן של שישה חודשים. אם חלפו שישה חודשים וטרם החל המשפט בו אמור החפץ לשמש כראיה או אם טרם ניתן צו על-פי סעיף 34 לפקודה, על המשטרה להשיב את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח (סעיף 35 לפקודה). באפשרות המשטרה לבקש מבית המשפט הארכת תקופה זו. בתקופת ששת החודשים הראשונים ובתקופת ההארכה, רשאים המשטרה או האדם הטוען לזכות בחפץ שנתפס לפנות לבית המשפט, על-פי סעיף 34 לפקודה, ולבקש כי ייקבע מה יעשה בחפצים.

הבקשה דנן הוגשה **בטרם חלף חודש מיום תפיסת התפוסים**.

22. סעיף 34 לפקודה אינו מונה קריטריונים להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט. נפסק כי על בית המשפט לתת דעתו לכל השיקולים הרלוונטיים, ובניהם "לטיב החפץ התפוס, לסוג העבירה שיש חשד כי יעברו באותו חפץ, לנטל ההוכחה ולמידת ההוכחה הדרושה לצורך הכרעה בגורל התפוסים, לזכות הקניינית של הטוען לזכות בחפץ, לאינטרס הציבורי למנוע ביצוע עבירה בחפץ וכיוצ"ב (עניין עובדיה, בעמ' 476).

בדיון לפי סעיף 34 לפקודה על בית המשפט לבחון:

א. האם קיימת עדיין עילת תפיסה.

ב. האם קיימת חלופה לשחרור החפץ בתנאים שונים, תוך איזון בין הצורך בהמשך התפיסה להגשמת תכליתה לבין עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו (עניין לרגו).

23. באשר לרף הראייתי הנדרש לצורך תפיסה והחזקה של חפץ בשלב החקירה לפני הגשת כתב אישום, נקבע בעניין פליקס כי סעיף 32 (א) לפקודה המעניק לשוטרים סמכות לתפוס חפצים דורש קיומו של יסוד סביר להניח כי לחפץ קשר כלשהו לעבירה.

מן הכלל אל הפרט

24. יישום ההלכות והכללים האמורים בענייננו מוביל למסקנה שלפיה, אין מקום להורות בשלב זה על השבת התפוסים.

25. כאמור המבקשים טוענים כי צו החיפוש הוצא נגד מרדכי אדרי בכתובת רחת, אך בוצע בכתובת העסק שלהם שהוא בכתובת אחרת ברחוב העמל 10 נוף הגליל. דין טענה זו להידחות.

אין חולק כי הצו בוצע בבית עסק "פיקס פון" בנוף הגליל, שבבעלות המבקשים. טעות בשם הבעלים של המקום שבו מתבקש החיפוש אינה מהווה פגם מהותי המביא לבטלות הצו, שכן צו החיפוש, בשונה מצו מעצר, מופנה כנגד מקום ולא כנגד אדם, שבמקרה דנן, יש חשד כי מבוצעות בו עבירות של ייבוא לשם מסחר טובין מפרים והחזקת טובים מפרים לשם מסחר. צו החיפוש הופנה ובוצע בבית העסק המכונה "פיקס פון" שהמבקשים אישרו כי בעבר היה חברה בבעלות אותו מרדכי אדרי והיום הם שותפים בעסק שבבעלותם. טעות בזהות האדם אשר שמו נרשם בצו כבעלים של המקום, אינה מהווה פגם מהותי שיש בו כדי לאיין את חוקיות הצו (ראו לעניין זה: ה"ת (עכו) 18744-12-08 מאיר אלגרבלי נ' משטרת תחנת מעונה (פורסם בנבו, 19.03.09)).

26. לא הוכחה הטעות הנטענת בכתובת העסק, ומכל מקום, על פי דו"ח החיפוש, החיפוש בוצע בבית עסק "פיקס פון" ברחוב המתכת בהתאם לצו, וכך גם נרשם בדו"ח הפעולה, שבו צוין כי בעת החיפוש נכחו המבקשים שניהם במקום, ונאמר על ידי המבקש 1, כי הוא אחיו של מר מרדכי אדרי מושא הצו, והוא (המבקש 1) שותף בעסק. עיון בחומר החקירה מעלה כי גם בחקירתם מסרו המבקשים כי הם שותפים בעסק ומפעילים אותו.

27. מעיון בבקשה למתן צו החיפוש עולה, כי צוין בו שמבוקש להתיר החיפוש "בעסק פיקס פון הנמצא בנוף הגליל ברחוב המתכת באיזור תעשייה". פרטים אלה מופיעים גם על גבי צו החיפוש. יש לציין, כי מעיון בצו החיפוש (שנחתם על ידי במהלך תורנות) עולה לא ניתנה על גבי טופס הצו החלטת המתירה את החיפוש המבוקש. על אף שעל גבי הפרוטוקול הנלווה לצו צוין כי ניתן צו חיפוש (בהתאם לבקשה) לצרכי החקירה, ראוי היה כי המשיבה תדאג לקבלת צו ערוך כדיון.

28. ואולם, גם אם היו מתקבלות טענות המבקשים כי נפלו פגם בצו החיפוש, לא היה בכך כדי להוביל לקבלת הבקשה, שהרי נתונה למשטרה סמכות תפיסה גם כשעולה יסוד סביר להניח, כי באותו חפץ נעברה עבירה או שהחפץ עשוי לשמש ראיה בהליך המשפטי בשל העבירה. בנסיבות תיק זה, על רקע חומר החקירה בתיק, אין באמור כדי לפגום בכשרות המוצגים אשר נתפסו כראיה, שעה שכלל "פרות העץ המורעל" לא אומץ במשפט הישראלי, והכלל הנוהג אצלנו הוא, שיש להבדיל בין הדרך בה הושגה הראיה, לבין עצם כשרותה. בב"ש 1153/02 **מדינת ישראל נ' מיכאל אברג'ל**, דינים מחוזי לג (5) 47, נקבע, כי שאלה בדבר מוצגים שנתפסו תוך סטייה מהוראות החוק, ככל שהדבר נועד לחיפוש, תידון במסגרת ההליך העיקרי, לרבות הטענה בדבר החלת דוקטרינת "פירות העץ המורעל" ושאלת הבטלות היחסית.

29. כאמור תיק החקירה הועמד לעיוני. בחנתי את חומר הראיות ומצאתי, כי בחומר החקירה קיימות ראיות לכאורה המקימות חשד סביר לקיומה של עבירה של החזקת טובין מפרים לשם מסחר, עבירה לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש), (התשלוב-1972). די בכך שאפנה לחוות הדעת בעניין הפריטים התפוסים, או חלקם. בשלב זה שבו טרם הסתיימה החקירה בתיק, אין מקום לפירוט נוסף של הראיות.

30. כאמור, סמכות התפיסה מתקיימת בין היתר כשעולה יסוד סביר להניח, כי באותו חפץ נעברה עבירה או שהחפץ עשוי לשמש ראיה בהליך המשפטי בשל העבירה. במקרה דנן עולה מחומר החקירה, כי מתקיימות לכאורה התכליות שלשם הגשמתן נועדה תפיסת התפוסים. בשלב זה, **כחודש וחצי בלבד** ממועד התפיסה, כאשר החקירה טרם הסתיימה וטרם הוגש כתב אישום, די בראיות לכאורה הקיימות כדי לבסס את טענת המשיבה, כי מדובר בחפצים אשר שימשו לביצוע עבירה ולכן קמה זכותה להמשיך ולהחזיק בהם.

31. ההלכה הפסוקה כידוע, מחייבת עריכת איזון בין המטרה העומדת מאחורי תפיסת החפצים ובין שלילת החפצים מבעליהם (עניין עובדיה, בעמ' 478). המבקשים למעשה לא העלו טענה ממשית בדבר הנזק שנגרם להם מהמשך התפיסה של התפוסים, כאמור, אף ביקשו לחלופין כי התפוסים יושבו לידם והתחייבו כי לא יעשו בהם שימוש עד להחלטה אחרת. לאחר שבחנתי את הצורך בתפוסים להמשך החקירה ולגיבוש ההחלטה לעניין הגשת כתב האישום, אל מול מידת הפגיעה במבקשים עקב תפיסת הפריטים, שוכנעתי כי הכף נוטה לדחיית הבקשה ולהמשך תפיסת החפצים.

סוף דבר;

32. הבקשה להשבת התפוסים נדחית.

33. רשמתי לפני הצהרת המשיבה שלפיה התיק יועבר בתוך 7 ימים לעיון הפרקליטות.

34. תיק החקירה ימסר לנציג מטעם המשיבה על ידי מזכירות ביהמ"ש, שתאסוף אותו מלשכתי.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.